

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Tradvntvr Qvatvordecim Media Qvibus taciturnitas acquiri possit.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56433)

sensatorum. Vnde Ecclesiastici 27.
 13. *In medio insensatorum serua ver-
 bum tempori, in medio autem cogi-
 tantium, assiduis esto.* A quo non
 discrepat illud Ecclesiastici 22. 14.
*Cum stulto ne multum loquaris, &
 cum insensato ne abieris.*

Nonò, in omni loco silentiũ
 seruandum, vt patet ex capit. 47.
 num. 4. Ac proinde videndum est
 ne in posterum notemur ab Amos
 Propheta in omni loco violati si-
 lentij, cum inquit: cap. 8. 3. *Multis
 morientur, in omni loco proycietur si-
 lentium.*

TRADVNTVR QVATVOR-
 DECIM MEDIA QVIBVS
 taciturnitas acquiri possit.

CAPVT L.

1. *Consideratione difficultatis eius.*
2. *Cogitatio huius medij referenda ad Dominum.*
3. *Deus pro eo inuocandus.*

Hoc postremũ est in ratione

tacitur-

Media
taci-
turni-
tatis.

taciturnitatis seruandum, vt media certa inueniamus, quibus dicta omnia vel mala vitemus, vel bona assequamur.

Vbi primò occurrit considera-
tio difficultatis refrenandę lingue;
difficilia autem qua pulchra. De
qua difficultate loquitur Ecclesia-
sticus cap. 22. 33. *Quis dabit ori meo
custodiam, & super labia mea signa-
culam certam, & non cadam ab ipsis,
& lingua mea non perdat me.* Clarius
verò D. Iacobus ea de re agit cap.
3. 8. dicens. *Linguam nullus homi-
num domare potest.*

Secundùm est, vt cùm homini
hoc sit impossibile, cogitemus quis
ergò linguam nostram naturę vi-
tio tam insolentem, refrenare pos-
sit. Nam híc locum habet id, quòd
Saluator de diuite difficillimè sal-
uando, Matth. 19. 26. dixit. *Apud
homines hoc impossibile est, apud Deũ
autem omnia possibilisunt.* Quare

in tam fera & indomita bestia con-
siderandum id Prou. 16. 1. *Homi-
nis est preparare animam, & Domi-
ni gubernare linguam.* Et Sophoniæ
3. 9. *Electum labium dabit Do-
minus.*

Tertiò ergò sincera & simpli-
ci mente ad Deum confugiendum,
qui ardentissimis precibus oran-
dus pro hoc aureo & electo labio.
Et in primis cum tota Ecclesia, ità
dicat. *Linguam refrenans tempe-
ret, ne litis horror insonet.* Et cum
Dauidè, Psalm. 140. 3. *Pone Domi-
ne custodiam ori meo, & ostium cir-
cumstantia labijs meis. Non declines
cor meum in verba malitia, ad excu-
sandas excusationes in peccatis.* Et
quia ea in re vita animæ consistit,
dicendum cum Psalm. 24. 20. *Cu-
stodi animam meam, & erue me: non
erubescam, quoniam speraui in te.* Et
Psalm. 85. 2. *Custodi animam meam
quoniam sanctus sum.*

Potest
Deus,
qui o-
rans
dus.

CAPVT LI.

*Duo alia media, vt ostium adhibeamus ori
nostro, & omnes actiones ad vias
Domini dirigamus.*

*ostium
ori
adhi-
bendum.*

Quartum ergo sit, vt non tan-
tum Deum inuocemus, sed
nos ipsi ostium adhibeamus ori
nostro iuxta consilium Eccli. 28.
28. *Sepi aures tuas spinis, & linguam
nequam noli audire, & ori tuo facito
ostia, & seras auribus tuis.* Nam vt
alias diximus, Christum vt signa-
culum ponendum super os nostrum,
ita hic dicimus ostium oris nostri
debere esse Christum Dominum:
ipse enim dicit, Ioan. 10. 9. *Ego sum
ostium.* Ac proinde reddas tibi fa-
miliarem Spiritum sanctum, qui
ibidem vers. 1. & 3, est ostiarius,
qui Sap. 10. 21. aperit os mutorum,
& linguas infantium facit disertas.
Ostia autem nostra Dominus vult
occludi hoc maxime indignationis
tempore, vti monet, Isa. 26. 20. 21.

Vade

Vade popule meus, intra in cubicula tua, claude ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum, donec pertranseat indignatio. Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, ut visitet iniquitatem habitatoris terra contra eum, & reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet ultra interfectos suos. Quibus rationibus quàm plurimi permoti cœnobijs & claustris religiosis sese abdiderunt, & arctissimã salutis viam ingressi, si fuerunt. Quos si aliquando è cellulis suis egredi contigerit, videbis vti apes ex florib⁹, sic eos ex ijs rebus quas cõspexerint tantũ dulcia diuinorũ beneficiorũ mella colligere, & quàm concitatissimo volatu ad aluearia cõtendere, ne gratissima illa vis mellis euanescat, aut pereat; quicquid verò collegerint, cellis suis recondere, quò se faciliùs hyemis tempore pascere queant.

Quintũ est, eo contendere

Boni
religio
si vt
apes.

*Vitam
rectā
agere.*

vt vitam ducamus omnibus numeris absolutissimam, & actionibus nostris eò toti feramur vt sanctissima Dei præcepta seruemus, & vias nostras ad eius diuina mandata accomodemus, vt verè cum Dauide dicamus, Psalm. 38. 2. *Dixi: Custodiam vias meas: vt non delinquam in lingua mea.* Idq; ad exemplum Pambonis Abbatis, de quo cap. 42. num. 3.

CAPVT LII.

Adducuntur duo exempla, alterum à Christi persona sumptum, alterum ab aquarum & riuiulorum obstructione & collectione.

*Ad
Christi
Domini
exemplū
confir-
gere.*

Sextum medium est & omnium scutissimum, confugere ad exemplum quòd nobis in monte ostensum est, iuxta id Exod. 25. 40. *Inspecte & fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est.* Hoc est illud exemplum Christi Domini patientis. Vnde inchoans pas-

sionem

tionem ab humilitate, inquit, Ioan. 13. 15. *Exemplum dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis.* Cuius quoq; exempli D. Petrus, 1. Pet. 2. 21. 22. faciens mentionem, ita scribit. *Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia eius, qui peccatum non fecit, nec dolus inuentus est in ore eius.* Quale autem exemplum prębuit silentij, primò patet in dicto loco, quòd peccatum non fecit: ergò nec in lingua peccauit, per linguam enim nos peccare, multis capitibus à cap. tertio ad 20. superius ostendimus. Secundo, non est inuentus dolus in ore eius, vt hinc dicitur, & Isai 53. 9. Tertiò, quia ad falsa testimonia conticuit. Matth. 26. 60. 61. 62. 63. *Cum multi falsi testes accessissent, nominissime autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt. Hic dixit: possum destruere templum Dei, & post triduum*

Custodia
oris
Christi.

re edificare illud. Et surgens princeps sacerdotum, ait illi. Nihil respondes ad ea, quæ isti aduersum te testificantur? Iesus autem tacebat. Similia Marc. 14. 61. Sic Pilato interroganti. Ioan. 19. 9. 10. Unde est tu? Iesus autem responsum non dedit ei. Dixit ergo ei Pilatus: mihi non loqueris? Nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? Vide plura cap. infra, 37. num. 1. & cap. 54. num. 13.

Ex collectione fontium aut aquarum.

Septimum medium est, exemplum capere ex collectione fontium & aquarum, quæ obiectis repagulis, & quasi ostijs colliguntur. Quòd pulchrè docet Smaragdus sic scribens in caput quartum regulæ S. Benedicti. Humana etenim mens aquæ more, & circumclusa ad superiora colligitur, quia illud repetit vnde descendit, & relaxata deperit, quia se per infima inutiliter spargit. Quot enim su-

per se vacuis verbis à silentij sui cē-
 sura dissipatur, quasi tot riuus extra
 se ducitur. Vnde & redire interiùs
 ad sui cognitionem non sufficit,
 quia per multiloquium sparsa, à se-
 creto se intimæ cōsiderationis ex-
 cludit. Hæc ille. & rectè quidem.
 Religiosus enim & perfectus Chri-
 stianus nihil aliud agit quàm vt flu-
 mina colligat aque viue, quæ de vē-
 tre eius fluunt, qui in Christum cre-
 dit, iuxta id dictū Christi saluato-
 ris, Ioan. 7. 39. *Qui credit in me flu-
 mina de ventre eius fluent aqua viua:
 hoc autem dixit de Spiritu, quē acce-
 pturi erant credentes in eū.* Signa au-
 tem magnæ fidei sunt ea quæ exer-
 cent religiosi, quæq; à D. Paulo ca-
 u. epistolæ ad Hebræos collecta
 sunt, sicut v. 4. offerre plurimam
 hostiã cum Abel, v. 5. Placere Do-
 mino cum Henoah. Et v. 7. cū Noë
 aptare arcã in salutem domus suæ,
 tam corporis, quàm animæ, ver. 8.

Reli-
 giosus
 colli-
 git flu-
 mina
 aque
 viue.

Signa
 ma-
 gne fi-
 dei ho-
 minis
 religio-
 si.

Cum Abraham exire de cognatione sua & in terra aliena in casulis habitare & exspectare, *Fundamenta habentem ciuitatem, cuius artifex & conditor Deus.* Demum illa fide vers. 37. primi religiosi, alij ludibria, & verbera experti, insuper & vincula, & carceres: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij. Vt in ordine nostro ex primis D. Benedicti discipulis S. Placidus Abbas, cum triginta monachis circa annū Domini 532. à Piratis sub Duce Mamucha martyrio affectus fuit. *Mortui sunt, circumnierunt in melotis, in pellibus caprinis, e-gentes, angustiati, afflicti: quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis & in cauernis terra.* Vide quanta flumina aquæ viuæ à tam sanctis patribus collectæ, quæ omnia obiecto silentij repagulo conseruantur, vt fluminis Spiritus sancti im-

S. Placidus
protomarchitus
Benedicti
discipulorum

petus, Psalm. 45. 5. lætificet ciuitatem DEI, qui per loquacitatem multorum Christianorum aliàs facile dilabitur.

CAPVT LIII.

Adduntur tria alia media, vnum ex similitudine balnei, alterum freni, & tum vt quis cogitet se indignum vt loquatur.

Octauum medium est, considerare qua ratione balneorū calor conseruetur. Nulla id enim ratione meliori fieri potest, quàm si ianua benè claudatur, ne calor ad exteriora sese recipiat. Cor nostrū balneum est feruentissimum, vti fuit cor Ioseph Patriarchæ de quo Psalm. 104. 19. *Eloquium Domini inflammavit eum, misit rex, & soluit eum.* Et Dauidis, Psalm. 72. 21. *cūm inquit. Quia inflammatum est cor meum.* Sic duo discipuli in Emaus dicunt, Luc. 24. 32. *Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dū loqueretur nobis in via. & aperiret nobis scri.*

Ex calore balnei

pturas. Vnde Didochus de perfectione spirituali cap. 70. ita scribit. Sicut ianua balnei si crebro aperiat, citò calorem eius extrudit; sic anima cum multa loqui vult, quavis valde pulchra sint, omnia memoria sui per vocale ostium distrahit ac deturbat.

Vii
freno
statera.

Nonum est, uti eo medio & consilio, quod de freno & statera ori nostro adaptandis censuit Ecclesiasticus, cum cap. 28. 29. sic inquit. *Verbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo rectos.* Plura hac de re diximus notatu digna superius capite 23. num. 2.

Vt
quis in
dicet
se indignum
qui loquatur

Decimum est, ut quis se iudicet indignum qui loquatur. Sic ut est in Vitis Patrum D. Anthonius discipulo suo solebat dicere. Si affectaueris silentium non arbitreris te exercere virtutem, sed indignum te praeloqui confitere. Sic cum tanta animi demissione Abrahamam ad Do-

minum

minum Gen. 18. 31. dicit. *Quia se-
mel, ait, coepi, loquar ad Dominum
meum cum sim cinis & puluis.*

CAPVT LIIII.

*Alia media, vt attendat quis sapientie & pru-
dentie, & nouissimis, & doctrine, & quod
ex lingue fructibus satiabitur, adhibeo e-
tiam exemplo anseris aut gruis.*

VNdecimum medium est, vt
attendat sapientie & pruden-
tia & nouissimis, quod labia disci-
plinam conferuent, iuxta id Prou.
5. 1. 2. 3. 4. 5. *Fili mi, attende ad sa-
pientiam meam, & prudentia mea in-
clina aurem tuam, vt custodias cogi-
tationes, & disciplinam labia tua con-
seruent: fauus enim distillas labia me-
retricis, & nitidius oleo guttur eius, no-
uissima autem illius amara quasi absyn-
thium, & acuta quasi gladius biceps. Pe-
des eius descendunt in mortem, & ad infe-
ros gressus eius penetrant. Hic si quis
hec duo nouissima bene consideret,
& addat tertium, die scilicet iudicij,
quo de omni verbo otioso reddenda*

*Atten-
dat sa-
pientie
& pru-
dentie*

*Atten-
dat no-
uissis-
ma.*

erit ratio. Matth. 12. 36. is facili negotio linguam suam compescet. Hinc David in Psalm. 76. vbi quasi fundamentum est exercitiorum spiritualium, quæ religiosis olim vfitatissima & multis causa vitæ in melius mutatæ fuerunt. Vers. 5. inquit. *Anticipauerunt vigilias oculi mei, turbatus sum & non sum locutus. Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar & scopebam spiritum meum.*

Duodecimum est, doctrinæ attendere. Vnde Eccli. 23. 7. dicitur. *Doctrinam oris audite filij, & qui custodierit illam, non periet labijs, sed nec scandalizabitur in operibus nequissimis.* Ergò talis & ab introitu & à scandalo liber erit, neq; timebit ne mola asinaria in collum eius suspendatur & demergatur in profundum maris, quòd Matth. 18. 6. ijs qui scandalum præbuerit vni ex

pusillis qui in Christum credunt,
expediat.

Decimum tertium erit, consi-
derare incontinentis linguæ incō-
moda septuaginta octo, quæ à ca-
pite 3. ad 20. tradidimus, & vice
versa apud se sæpius expendere
quinquaginta duo encomia & fru-
ctus silentij, quos tradidimus à ca-
pite 20. ad 33. & id Salomonis, Pro-
verb. 18. 20. sæpius in mentem re-
uocare. *De fructu oris viri replebitur
venter eius, & gemina labiorum
ipsius saturabunt eum. Et cap. 24. 26.
Labia deosculabitur, qui recta verba
respondet.*

Decimum quartum medium
est, intueri exemplum non tan-
tùm rationalium, vt Agathonis Ab-
batis, de quo diximus cap. 34. num.
5. quòd per triennium lapidem in
ore gestauerit: sed etiam irratio-
nabilium, vt anseris vel gruis: de
quibus ità scribit Ioannes Pierius

Consi-
deras-
tio in-
cōmo-
dorum
& cō-
modos-
rum.

Consi-
derare
irras-
tiona-
bilis
anima-
lia.

Anser
Grus.

libro 24. Hieroglyphicorum. Fuit hoc ab Aegyptijs obseruatum, vt silentium in tempore seruatum, per anserem qui lapillum rostro appræhenderit, significaretur. Auis enim hæc quæ clamore grauius obstrepenti ferè semper clāgit, vt etiam inter pasendum silere nequeat, exemplo est humano generi, taciturnitatis, etiam vbi res exigit, obseruandæ, quippe quæ salutem suam alto interdum silentio tueri solet. Ille siquidem, vt Ammianus autor est ab Orientali; calore inualescente, in Occiduam plagam transmeare consueuerunt, cumq; Taurum montem aquilis abundantem penetrare ceperint, fortissimarum volucrum vim pertimescentes, rostra sua lapillis occludunt, ne vllus vel extrema necessitate clangor elici possit: iisdemq; collibus agi-

liore

liore volatu transeurſis, tutum
iam iter noctæ, calculos proj-
ciunt. Neque me præterit, eru-
ditiffimum virum de diſciplinis
omnibus & politioribus etiam li-
teris optimè meritum, hæc quæ
Ammianus de anferibus ſcribit,
gruum eſſe, aſſeuerare, quòd al-
lij viderint. Res hæc mihi fugge-
rit in memoriam non imprudens
Ariſtotelis conſilium, quod Cal-
liſtheni ſectatori & propinquo ſuo
dedit. Cùm eum ad Regem A-
lexandrum mitteret; admonuit
enim hominem, vt quàm rariffi-
mè, & id iucundè, apud eum lo-
queretur, qui vitæ poteſtatem &
necis in arcæ linguæ geſtaret. Hæc
ille. Lapis ergò qui nobis in os
ſumendus eſt, dum hoc iter velo-
ci curſu peragimus ne rapacibus cæ-
li volucris in eſcam cedamus,
eſt Chriſtus Dominus, qui lapis in

*Callie
ſthe-
nes
quomo-
do ſe
erga
Alex-
xand-
rum
habere
de-
beat.*

facris scripturis dicitur, Psalm. 117.
 22. Isai. 8. 14. Daniel. 2. 34. 35. 45.
 Matth. 21. 42. Marc. 12. 10. Luc.
 20. 17. Actor. 4. 11. Rom. 9. 32. 33.
 Eph. 2. 20. Hic est lapis de quo di-
 ctum Isa. 28. 16. *Ecce ego mittam in
 fundamentis Sion lapidem probatum,
 angularem, pretiosum, in fundamen-
 to fundatum: qui crediderit, non fe-
 stinet, etiam in loquendo. Quæ
 verba quoq; citat D. Petrus, 1. Pe-
 tri. 2. 6. Qui ibidem ver. 4. & 5. vo-
 cat Christum. Lapidem vivum ab
 hominibus quidem reprobatum, à Deo
 autem electum, & honorificatum.*
 Hunc lapidem in os iunimus cum
 taciturnitatis eius exemplo, de quo
 egimus cap. 52. insistimus.

DE RECTO VSV
 LINGVAE.

CAPVT LV.

*Ostendit non omnibus semper tacendum esse,
 idq; docetur exemplo cuiusdam in-
 discreti religiosi.*

Sicut